

Francii hrozí občanská válka. „Infiltrovali policii, armádu.“ Odborník si nebere servítky

- CZ24 News | 8. července 2023

FRANCIE: Ve Francii to již řadu dní vře. Jan Eichler z Ústavu mezinárodních vztahů naznačil, že po smrti 17letého mladíka Nahela, který ujížděl policii, stojí Francie na prahu občanské války. Občanské války, v níž mohou na jedné straně stát potomci migrantů, kteří rádi provokují policisty - a na straně druhé politici a příslušníci bezpečnostních složek, kteří čelili teroristům např. v Mali a dnes jsou odhodláni ve Francii bránit demokracii.

Foto: **Hans Štembera**

Popisek: **Expert z Ústavu mezinárodních vztahů Jan Eichler**

Profesor Jan Eichler se **v rozhovoru pro server Svobodné universum** rozhodl popsat, kde leží sociální kořeny dnešních francouzských nepokojů. Nepokojů, kterým podle Eichlera již nějaký čas přikládají pod kotel potomci přistěhovalců, kteří prý často sednou za volant bez řidičského průkazu, naprosto schválně, policisty provokují, najíždějí na ně a když jdou vyzváni k dodržení zákonů, pokouší se ujet z místa činu – tak se stalo i v medializovaném případě zmíněného mladíka.

„Ve Francii došlo k výbuchu velké spirály násilí na předměstích všech velkých francouzských měst. Už to nejsou jenom ta západní předměstí Paříže, ale je to opravdu ve všech městech. Ty nepokoje se pak přelévají do Grenoblu, do Lyonu, do Marseille, do spousty ostatních měst. Historické kořeny jsou někde na přelomu 50. a 60. let, kdy si Francouzi uvědomili, že mají velký nedostatek mužů pro dělnické profese. Bylo to zhruba 15 let po skončení druhé světové války, ve které měla Francie velké lidské ztráty. Padlo tam 600 tisíc lidí, dominantně mužů. A ti potom někde chyběli. Přišla tedy myšlenka, pozvat do země lidi z Alžírsko, z Maroka, z Tuniska a z dalších arabských zemí. Předpokládalo se, že by tam zůstali nějakou dobu, že by nahradili chybějící Francouze na výrobních linkách v automobilkách, že by je nahradili ve stavebnictví, ve sféře služeb. Myslelo se, že to bude něco podobného, co se povedlo třeba v případě Chorvatů a ostatních Jugoslávců těsně po válečném období, kdy dostávali takzvané Titovy pasy. Prezident Josip Broz Tito jim dával pasy, přestože to byla socialistická země s vedoucí úlohou strany a tak podobně, oni mohli vyjždět do západního Německa,“ připomenul Eichler.

Jenže lidé z Tuniska a z Alžírsko se chovali jinak než někdejší Jugoslávci. Zatímco Jugoslávci něco vydělali, s výdělkem jeli domů a tam si za vydělané peníze postavili třeba domek – Alžířané zůstávali ve Francii.

Proti těmto lidem, resp. vůči jejich nespokojeným potomkům, stojí muži a ženy, kteří např. působili v Mali, v Libanonu a v dalších zemích, poznali kupříkladu islamisty a dnes jsou odhodláni ve Francii hájit demokracii.

„Byly případy, kdy na policejní ředitelství lidé z přistěhovaleckého prostředí infiltrovali džihádisty, jinak se jim říct nedá, to jsou opravdu džihádisté, kteří jsou přesvědčení, že musejí vést válku mečem proti té společnosti, do které se narodili, a někteří tito infiltrační už tam potom zavraždili některé špičkové policisty. Ono jich je hodně i v armádě. A jsou problémy už především s tím, že oni se dožadují zvláštních výsad. I v té armádě, i v té policii chtějí mít čas a volno na pět modliteb denně. Jsou nespokojení s tím, když se podává vepřové maso. Takže oni se dožadují toho, aby dostali místo toho biftek, aby byli zvýhodněni proti Francouzům. Jsou nespokojeni s tím, že slavíme takové svátky jako jsou Velikonoce nebo Vánoce, Nanebevzetí a svátek Všech svatých, kdy tam je volno a jsou tam prázdniny. A oni zase namítají, my tyto svátky neuznáváme, a proč my musíme chodit do práce, v době, kdy je ramadán, náš svátek. To je ten velký problém, který už dneska musí řešit i aktivní velitelé ve francouzských ozbrojených silách. Nejenom v armádě, ale i v četnictvu,“ pravil Eichler.

Má za to, že protisystémové nálady se ve Francii v průběhu let stupňují. Ve francouzských městech podle něj panuje stále větší nepořádek.

„Čím dál rozsáhleji se jim ustupuje. A jsou takové čtvrti v Paříži, kam už se nedá chodit, nebo je to určité riziko. Loni jsem byl ubytován v blízkosti Place de Italy, Italského náměstí, to už je hodně barevné a hodně málo uklizené, abych to řekl velice slušně. A ono mně stačilo za bílého dne stoupat právě na Sacre Coeur, na Montmartre – a poslední ulicí před těmi schody jsem si už netroufl jít po chodníku, musel jsem jít prostředkem silnice, protože z obou stran stojí výrostci, kteří jsou evidentně pod vlivem drog, drogy tam také nabízejí, chovají se velmi neuctivě, velmi neslušně, tak tuto ulici jsem prošel velmi, velmi rychle a pak už jsem jenom vybíhal poslední schody, to už pak bylo snesitelnější. A když jsem z tohoto krásného místa odešel, poté, co jsem se nakochal panoramatu Paříže, tak jsem právě viděl, jak tam přijíždí zásahová jednotka francouzské armády,“ pokračoval Eichler.

Jedním dechem však dodal, že ani francouzští policisté nejsou dokonalí, mají své chyby. V zemi, kde je zvykem každému vykat, tak mladíkům v autech tykají, a to společnost jako celek zvyklá na vykání nenese nejlépe.

[ZDROJ](#)